

การใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต The Use of Technology for Learning of Students in Phuket Rajabhat University.

ชฎาพร ทองคงแก้ว¹, ชนนิตา สีนุธศิริ¹, สมชาย ไชยโคต² และ วีระพล สุขสมบูรณ์²

¹สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

²สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

Emails: s6313805109@pkru.ac.th^{*}, s6313805110@pkru.ac.th, somchai.c@pkru.ac.th, veeraphon.s@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1.พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 2.การตัดสินใจใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต 3.ปัญหาของเทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิและเลือกตัวอย่างแบบตามสะดวก การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test)

นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตโดยส่วนใหญ่มีการใช้สมาร์ทโฟนในการเรียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับสื่อการเรียน โดยระดับการตัดสินใจใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และปัจจัยด้านความคาดหวังจากประสิทธิภาพของเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการตัดสินใจใช้เทคโนโลยีในการเรียน รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยีและด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งระดับปัญหาในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยข้อมูลพื้นฐานด้านเพศ อายุ ระดับชั้นปี คณะ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน สัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีในการเรียน ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยจึงควรให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนที่หลากหลาย เพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการเรียนรู้ของนักศึกษามากที่สุด

คำสำคัญ: เทคโนโลยี, การตัดสินใจใช้เทคโนโลยี, การเรียน

Abstract

The objectives of this research are 1) to investigate health behaviors in Phuket Province that influence people's decisions to purchase life insurance, 2) to study the level of decision-making in Phuket in terms of purchasing life insurance, 3) to analyzed the marketing mix factors influencing people's decisions. The sample group was 400 students of Phuket Rajabhat University, year 1-4. The questionnaire was used as a data collection tool and to make the questionnaire quality. By stratified random sampling method and selected samples as convenient Data analysis using descriptive statistics. and test the hypothesis using the chi-square statistic.

According to the findings, the Most of Phuket Rajabhat University students use smartphones to study. which aims to research about learning materials. The overall level of the students' decision to use technology in learning was at the highest level. The factors of technology performance expectations were the most important factors in the decision to use technology in learning, followed by perceived usefulness of technology and perceived ease of use of technology. The overall level of problems in using technology in learning was at a low level. The basic data on gender, age, grade level, faculties, and income were related to technology use behavior in learning. Therefore, the university should focus on the behavior

of using technology in various learning. to meet the learning needs of students as much as possible

Keywords: technology, technology decisions, learning

1. บทนำ

ปัจจุบันไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าเทคโนโลยีที่พัฒนารุดหน้าไปอย่างรวดเร็วได้เริ่มเข้ามามีบทบาทสำคัญกับวงการการศึกษาเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นเพราะความมุ่งมั่นพัฒนาขีดความสามารถในการออกแบบการสอนให้ดียิ่งขึ้น หรือจะเป็นเพราะบริบทจากสถานการณ์การแพร่ระบาดระดับโลกอย่างไวรัส COVID-19 ปีบบังคับก็ตาม แวดวงการศึกษาที่มีโอกาสในการ ‘ก้าวกระโดดครั้งใหญ่’ แต่อีกด้านก็อาจจะทำให้สังคมพลอยทอดทิ้งใครไว้ข้างหลังด้วยเช่นกัน ประเด็นดังกล่าวถูกกล่าวถึงด้วยความห่วงใยจากอาจารย์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและสถานะสาธารณะประจำโครงการการศึกษา ‘Alpha Partners Education’ อย่าง อลิเวีย บรูซ (Alyvia Bruce) ซึ่งได้เขียนไว้บนเว็บไซต์ Harvard Political Review ว่า สถานการณ์ช่วงหลายปีที่ผ่านมาทั่วโลก นักเรียน นักศึกษาเกือบทั้งหมดต้องเรียนผ่านระบบทางไกล ทำให้เกิดสิ่งที่เรียกว่า ‘the digital learning gap’ ที่จำเป็นต้องอาศัยความสามารถในการเข้าถึงทรัพยากรทางเทคโนโลยี รวมถึงการออกนโยบายรองรับอย่างเช่นการให้สามารถเข้าถึงคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กได้แบบหนึ่งต่อหนึ่ง ไปจนถึงการเสริมสร้างศักยภาพของแต่ละครอบครัวให้สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตในระดับพื้นฐานได้ (สถาบันวิจัยเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา) [5]

ในยุคดิจิทัล สื่อเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญอีกรูปแบบหนึ่ง ที่ช่วยให้ครูจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากปัจจุบันเด็ก ๆ มีความรู้ ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีมากขึ้น อีกทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่รองรับการเรียนรู้ของที่ค่อนข้างหลากหลาย และเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดสมรรถนะต่าง ๆ การนำเทคโนโลยีมาบูรณาการร่วมกับการจัดการเรียนการสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ใช้ความสามารถของตนเองในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งยังกระตุ้นความสนใจในการเรียนได้มากขึ้น จากการใช้เทคโนโลยีในการสร้างสื่อให้มีความหลากหลาย และยังเป็นเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่สังคมยุคใหม่ ดังนั้น เทคโนโลยีจึงเป็นทางเลือกในการเรียน เพื่อตอบสนองการเรียนรู้ที่แตกต่างได้ (สตาร์ฟิช อะคาเดมี่) [6]

จะเห็นได้ว่า ในการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่

ส่งเสริมการเรียนรู้อิสระของผู้เรียน ฝึกให้ผู้เรียนคิดเป็นและสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง มีพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็น และเตรียมความพร้อม สำหรับการเป็นพลเมืองดิจิทัลในอนาคต และครูผู้สอนยังสามารถจัดกิจกรรมได้หลากหลายที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้มากขึ้น ทำให้การจัดการและการบริหารสารสนเทศเป็นระบบ ง่ายต่อการจัดเก็บ สะดวกในการประเมิน เพราะการใช้เทคโนโลยีมุ่งให้ผู้เรียนประเมินตนเองได้อีกด้วย โดยในปัจจุบันทุกสถานศึกษาได้มีการปรับใช้เทคโนโลยีสำหรับการศึกษาอย่างแพร่หลาย ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันตามแต่ละบริบทของสถานศึกษา ถึงแม้ว่าจะมีข้อจำกัดในการจัดการเรียนรู้ แต่แนวทางเทคนิคและวิธีการในการสร้างการเรียนรู้ยังคงขับเคลื่อน เพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียน นักศึกษาได้ดำเนินต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ (สตาร์ฟิช อะคาเดมี่) [6]

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เพื่อใช้เป็นข้อมูลให้กับผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและผู้ใช้เทคโนโลยีในการเรียนเป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียนและได้พัฒนาปรับปรุงเทคโนโลยีสารสนเทศให้สอดคล้องตามความต้องการในหลักสูตรต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาการตัดสินใจใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
3. เพื่อศึกษาปัญหาของเทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

3. สมมติฐาน

ข้อมูลพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีในการเรียน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 ประชากรในการวิจัย

คือ นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวนทั้งสิ้น 8,228 คน (ระบบบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต) [4]

4.2 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้สูตรของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) [11] คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างคือ

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n	แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
N	แทนจำนวนประชากรในการวิจัย
e	แทนความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างปกติกำหนดเท่ากับร้อยละ 5

ซึ่งสามารถคำนวณกลุ่มตัวอย่างได้เท่ากับ 381 คน ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มจำนวนตัวอย่างแบบสอบถามขึ้นเพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการเก็บข้อมูลเป็น 400 คน

4.3 วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามผู้วิจัยจะใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิตามจำนวนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตในแต่ละชั้นปี และเลือกสุ่มแบบตามสะดวก

4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือแบบสอบถาม (Questionnaire) จำนวน 4 ตอน

4.5 การตรวจสอบเครื่องมือ

เพื่อให้แบบสอบถามมีคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามใน 2 ด้านคือ ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยดำเนินการดังนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีประสบการณ์พิจารณาตรวจสอบเนื้อหา โครงสร้างแบบสอบถาม และปรับปรุงสำนวน ภาษาที่ใช้ให้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย เหมาะสมและสมบูรณ์ จำนวน 3 ท่าน

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุดไปทำการทดสอบ (Pre-test) และนำข้อมูลที่ไปทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีของ Cronbach's Alpha เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้เกณฑ์ว่าค่าความในแบบสอบถามควรมี ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น

0.7 ขึ้นไป (Cortina; Schmitt) [9,10] โดยได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.78

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive research) อธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) โดยอธิบายและนำเสนอในรูปตารางเป็นร้อยละ และกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม Likert Scale ดังนี้ (Cooper and Schindler) [8]

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	แสดงถึง	ระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	แสดงถึง	ระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	แสดงถึง	ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	แสดงถึง	ระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	แสดงถึง	ระดับน้อยที่สุด

พร้อมทั้งวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยสถิติไคสแควร์ (Chi-Square Test)

5. ผลการวิจัย

ผลจากการวิจัย การใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต สรุปผล ได้ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 58.5) มีอายุเฉลี่ย 20 – 21 ปี (ร้อยละ 41.3) กำลังศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 29.8) คณะวิทยาการจัดการ (ร้อยละ 41.8) มีรายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 3,000 – 4,000 บาท (ร้อยละ 36.7) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้สมาร์ทโฟนในการเรียน (ร้อยละ 85.8) และมีการใช้โปรแกรม Microsoft Office (Word, Excel, Power point, Access) (ร้อยละ 81.8) ซึ่งมีความถี่ในการใช้เทคโนโลยีในการเรียน 4 – 5 วันต่อสัปดาห์ (ร้อยละ 48.2) ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับสื่อการเรียน (ร้อยละ 71.8) และมีเหตุผลในการใช้เทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนในห้อง (ร้อยละ 44.5)

5.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาการตัดสินใจใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ตารางที่ 5.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการตัดสินใจใช้เทคโนโลยีในการเรียน

การตัดสินใจใช้เทคโนโลยีในการเรียน	\bar{x}	S.D.	ระดับการตัดสินใจ
1. การรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยี	4.69	0.463	มากที่สุด
2. การรับรู้ความง่ายในการใช้เทคโนโลยี	4.60	0.535	มากที่สุด
3. ความคาดหวังจากประสิทธิภาพของเทคโนโลยี	4.72	0.466	มากที่สุด
รวม	4.67	0.488	มากที่สุด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักศึกษามีความคิดเห็นว่าการตัดสินใจใช้เทคโนโลยีในการเรียนภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีการตัดสินใจในด้านความคาดหวังจากประสิทธิภาพของเทคโนโลยี มากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.466) รองลงมาคือด้านการรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยี (ค่าเฉลี่ย 4.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.463) และด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้เทคโนโลยี (ค่าเฉลี่ย 4.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.535) โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ดังนี้

- ด้านการรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยี มีการตัดสินใจใช้เทคโนโลยี มากที่สุด คือ เทคโนโลยีช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน (ค่าเฉลี่ย 4.88) รองลงมาคือ โดยรวมแล้วท่านคิดว่าการใช้เทคโนโลยีในการเรียนมีประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย 4.74) และเทคโนโลยีช่วยให้ท่านมีเวลาไปปฏิบัติงานด้านอื่น ๆ เพิ่มขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.69)

- ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้เทคโนโลยี มีการตัดสินใจใช้เทคโนโลยี มากที่สุด คือ ท่านคิดว่าขั้นตอนการใช้เทคโนโลยีง่ายต่อการเรียน (ค่าเฉลี่ย 4.65) รองลงมาคือ ท่านคิดว่าการใช้เทคโนโลยีสามารถเข้าถึงได้ง่าย เมื่อต้องการใช้งาน (ค่าเฉลี่ย 4.62) และสามารถเรียนรู้การใช้งานเทคโนโลยีได้อย่างง่ายดาย (ค่าเฉลี่ย 4.62)

- ด้านความคาดหวังจากประสิทธิภาพของเทคโนโลยี มีการตัดสินใจใช้เทคโนโลยี มากที่สุด คือ เทคโนโลยีจะต้องสามารถทำให้การทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย (ค่าเฉลี่ย 4.76) รองลงมาคือ เทคโนโลยีต้องช่วยประหยัดเวลาได้มากขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.72) และเทคโนโลยีสามารถนำมาใช้ในการเรียนเพื่อปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การนำเสนอ การจัดทำรายงาน เป็นต้น (ค่าเฉลี่ย 4.67)

5.3 วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาปัญหาการใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

ตารางที่ 5.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาของเทคโนโลยีในการเรียน

ปัญหาของเทคโนโลยีในการเรียน	\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา
1. ความทันสมัยของเทคโนโลยี	1.57	0.876	น้อยที่สุด
2. เทคโนโลยีทำให้ข้อมูลหรือโปรแกรมต่าง ๆ ถูกทำลายได้ง่าย เช่น อาจจะถูกทำลายด้วยไวรัสคอมพิวเตอร์ เป็นต้น	1.77	0.986	น้อยที่สุด
3. เพิ่มภาระค่าใช้จ่ายราคาอุปกรณ์เทคโนโลยีและค่าใช้จ่ายในการใช้งาน	2.18	0.949	น้อย
4. เทคโนโลยีมีความยุ่งยากและซับซ้อนในการใช้เรียน	1.80	0.889	น้อยที่สุด
5. ความล่าช้าของเทคโนโลยีที่ใช้	1.93	1.077	น้อย
รวม	1.85	0.955	น้อย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า นักศึกษามีปัญหาการใช้เทคโนโลยีในการเรียนอยู่ในระดับ น้อย (ค่าเฉลี่ย 1.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.955) โดยมีความคิดเห็นว่า การใช้เทคโนโลยีเป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายราคาอุปกรณ์เทคโนโลยีและค่าใช้จ่ายในการใช้งาน ซึ่งมีปัญหาในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.18 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.949) รองลงมาคือ ความล่าช้าของเทคโนโลยีที่ใช้ (ค่าเฉลี่ย 1.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.077) และเทคโนโลยีมีความยุ่งยากและซับซ้อนในการใช้ในการเรียน (ค่าเฉลี่ย 1.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.889)

5.4 สมมติฐาน ข้อมูลพื้นฐานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีในการเรียน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี คณะ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลงานวิจัยในหัวข้อเรื่อง “การใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต” พบประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. จากการศึกษพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยส่วนใหญ่มีการใช้สมาร์โฟนในการเรียน มากที่สุด รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์พกพา และแท็บเล็ต ซึ่งสอดคล้องกับ รูปนัท แก้วปาน [3] ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา” ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ใช้โทรศัพท์อัจฉริยะ (smart phone) ร้อยละ 73.2 รองลงมา ได้แก่ คอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook) ร้อยละ 21.6 คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ ร้อยละ 4.1 และแท็บเล็ต ร้อยละ 1.0 ประเภทระบบปฏิบัติการใช้ระบบ Windows มากที่สุดร้อยละ 81.5 รองลงมา ได้แก่ IOS, Windows + IOS ร้อยละ 8.6 และ 2.5 ตามลำดับและอื่น ๆ ร้อยละ 7.4

2. จากการศึกษพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยส่วนใหญ่มีความคาดหวังจากประสิทธิภาพของเทคโนโลยี มากที่สุด รองลงมาคือ การรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยี และการรับรู้ความง่ายในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับ อภิญา อิงอาจ [7] ศึกษาเรื่อง “อิทธิพลของระบบการจัดการเรียนการสอนที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา” ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาระดับอุดมศึกษาในเขตภาคกลางมีการรับรู้ประโยชน์ของไอซีทีโดยภาพรวม มีการรับรู้อยู่ในระดับมาก (Mean = 4.17, S.D. = .84) และในรายด้าน ปรากฏว่านักศึกษามีการรับรู้ประโยชน์ของไอซีทีอยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นกัน และมีการรับรู้ความง่ายในการใช้ไอซีทีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.13, S.D. = .88) และในรายด้าน ปรากฏว่านักศึกษามีการรับรู้ความง่ายในการใช้ไอซีทีทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นกัน

3. จากการศึกษพบว่า พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มี

ความสัมพันธ์กับเพศ ซึ่งสอดคล้องกับ กมลชนก วรรณกลาง [1] ศึกษาเรื่อง “การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง” ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา เพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองกับเพศชายและเพศหญิง พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ สำหรับในปัจจุบันนี้อาจมองได้ว่าเพศชายและเพศหญิงมีความสนใจสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาใกล้เคียงกัน เพราะความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความแปลกใหม่ และการติดต่อสื่อสารที่สะดวกรวดเร็วทำให้ผู้สนใจสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพิ่มมากขึ้นในระดับที่ใกล้เคียงกัน

4. จากการศึกษพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต โดยส่วนใหญ่ใช้เทคโนโลยีมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับสื่อการเรียน มากที่สุด รองลงมาคือ เพื่อทำงานส่งตามที่ได้รับมอบหมาย และ เพื่อใช้ในการค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับ วันเพ็ญ แก้วปาน [3] ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา” ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้สื่อออนไลน์เพื่อศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มจากบทเรียนในระดับมาก ร้อยละ 66.9 เพื่อทำงานส่งรายงานวิชาตามที่รับมอบหมายในระดับมาก ร้อยละ 59.8 เพื่อสำหรับการติดต่อ สื่อสารกับบุคคลอื่น ๆ ร้อยละ 46.4

5. จากการศึกษพบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีในการเรียน โดยมีความคิดเห็นว่า การใช้เทคโนโลยี เป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายราคาอุปกรณ์เทคโนโลยีและค่าใช้จ่ายในการใช้งาน รองลงมาคือ ความล่าช้าของเทคโนโลยีที่ใช้ และเทคโนโลยีมีความยุ่งยากและซับซ้อนในการใช้ในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ จันทน์ รุ่งเรืองธนาผล [2] ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์” ผลการวิจัย พบว่า ปัญหาจากการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ที่มีผู้ตอบมากที่สุดคือ ความล่าช้าของระบบ รองลงมาคือ ความไม่สะดวกในการเชื่อมต่อไวไฟ การเชื่อมต่อระบบอินเทอร์เน็ต ทางมหาวิทยาลัยควรได้มีการปรับปรุงเรื่องของการเข้าใช้ระบบสารสนเทศในการให้บริการกับนักศึกษา

7. สรุป

นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีในการเรียน ทั้ง 3 ด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละด้าน พบว่านักศึกษาโดยส่วนใหญ่มีความคาดหวังจากประสิทธิภาพของเทคโนโลยีมากกว่าการรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยี ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียน และเพื่อทำงานส่งตามที่ได้รับมอบหมาย

8. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา “การใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต” ผู้วิจัยได้รับข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถาม และผลจากการวิเคราะห์เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า วัตถุประสงค์ที่นักศึกษานำเทคโนโลยีในการเรียน คือ เพื่อค้นคว้าเกี่ยวกับสื่อการเรียน ดังนั้นทางคณะควรนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์เป็นแนวทางการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของคณะฯ ใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการพัฒนาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนด้านเทคโนโลยี

2. จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนของนักศึกษา มีการใช้สมาร์ตโฟนในการเรียน มากที่สุด รองลงมาคือ คอมพิวเตอร์พกพา และแท็บเล็ต ดังนั้นอาจารย์หรือทางผู้สอนควรมีการปรับการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมกับรูปแบบการใช้งานผ่านทางสมาร์ตโฟน คอมพิวเตอร์พกพา และแท็บเล็ต โดยเฉพาะที่อยู่ในรูปแบบบนสมาร์ตโฟน เนื่องจากสมาร์ตโฟนเป็นอุปกรณ์ที่นักศึกษาใช้กันมากที่สุด

3. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีในการเรียน โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระค่าใช้จ่ายราคาอุปกรณ์เทคโนโลยีและค่าใช้จ่ายในการใช้งาน มากที่สุด แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาบางส่วนอาจจะไม่มีความพร้อมในด้านอุปกรณ์เทคโนโลยี เนื่องจาก อุปกรณ์เทคโนโลยีมีราคาสูง ดังนั้นมหาวิทยาลัยหรือทางคณะ ควรมีการจัดคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต ให้มีบริการยืมเรียนสำหรับนักศึกษา ปรับปรุงระบบอินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน เพิ่มเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ทันสมัยและเพียงพอให้กับนักศึกษาที่ต้องการใช้งาน

4. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีเหตุผลในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนคือ อาจารย์/ครูแนะนำ อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยควรมีนโยบายให้อาจารย์ผู้สอน ติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อการศึกษา ในลักษณะการ

แบ่งปัน เช่น วิดีโอ รูปภาพ เป็นต้น สนับสนุนให้มีการสร้างระบบการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เนื่องจากจะเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการค้นคว้า เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับอาจารย์ผู้สอนแล้ว ยังเป็นการสร้างประสบการณ์เรียนรู้ใหม่ๆ ให้กับนักศึกษาอีกด้วย

5. จากการศึกษาพบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีในการเรียน โดยมีความคิดเห็นว่าเป็นภาระค่าใช้จ่ายราคาอุปกรณ์เทคโนโลยีและค่าใช้จ่ายในการใช้งาน รองลงมาคือ ความล่าช้าของเทคโนโลยีที่ใช้ และเทคโนโลยีมีความยุ่งยากและซับซ้อนในการใช้ในการเรียน ดังนั้น ทางมหาวิทยาลัยหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรมีการสนับสนุนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับเทคโนโลยีในการเรียนให้กับนักศึกษา เช่น ค่าอุปกรณ์เทคโนโลยี ค่าอินเทอร์เน็ต เป็นต้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือสำหรับบุคคลที่มีปัญหาในด้านของค่าใช้จ่าย และมีการจัดอบรมให้กับนักศึกษาที่สนใจหรือสาขาวิชาที่มีความเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้น

9. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นพื้นฐานเบื้องต้นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการเรียน รวมทั้งยังเป็นผลทำให้เกิดแนวความคิดใหม่ๆ ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการศึกษาวิจัยตามแนวทางต่อไปนี้

1. เพื่อให้ผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถขยายต่อไปในอนาคต ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะประเด็นสำหรับการทำวิจัยในอนาคต คือ ควรมีการขยายพื้นที่ในการทำวิจัย เช่น ประชากร เพื่อให้ได้กลุ่มเป้าหมายที่กว้างขึ้น

2. ควรศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้เทคโนโลยีในการเรียน และปัจจัยของตัวแปรอื่น ๆ ซึ่งยังมีอีกหลายตัวแปรที่คาดว่า จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยี การตัดสินใจใช้เทคโนโลยี และปัญหาของเทคโนโลยี

3. ควรศึกษาปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการใช้เทคโนโลยีในการเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมและรู้ถึงแนวคิดของนักศึกษา

4. ควรมีการศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีในรายวิชาสาขาต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียนการสอน

5. ควรมีการศึกษาและจัดเก็บเพิ่มเติมในรายละเอียดของพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีในการเรียน ในด้านต่าง ๆ และมีการเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

- [1] กมลชนก วรณกลาง. “การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอ่างทอง. **วารสารกลุ่มมนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์** ปีที่ 2, ฉบับที่ (2 ธันวาคม 2562). หน้า 8.
- [2] จันทน์ รุ่งเรืองธนาผล. **พฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์**, นครปฐม: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์, 2560.
- [3] ฐปนัท แก้วปาน และวันเพ็ญ แก้วปาน. “พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์จังหวัดฉะเชิงเทรา”. **วารสารศิลปกรรมศาสตร์**. ปีที่ 14. ฉบับที่ (1 มกราคม-มิถุนายน 2565). หน้า 95.
- [4] ระบบบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. รายชื่อนักศึกษา. [ออนไลน์] 2565. [สืบค้นวันที่ 9 พฤศจิกายน 2565]. จาก <https://reg.pkru.ac.th/registrar/home.asp>.
- [5] สถาบันวิจัยเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา. เทคโนโลยีกับการศึกษา ความก้าวหน้าที่ยังคงใคร่บางคนไว้ข้างหลัง. [ออนไลน์] 2564. [สืบค้นวันที่ 9 พฤศจิกายน 2565]. จาก <https://research.eef.or.th/educationwith-technology/>
- [6] สดาร์พิช อะคาเดมี. การใช้เทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน. [ออนไลน์] 2565. [สืบค้นวันที่ 9 พฤศจิกายน 2565]. จาก <https://shorturl.asia/bHVLK>
- [7] อภิญญา อิงอาจ. “อิทธิพลของระบบการจัดการเรียนการสอนที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา”. **วารสารศึกษาศาสตร์** ปีที่ 29, ฉบับที่ (2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2561). หน้า 50.
- [8] Cooper, D. R., and Schindler, P. S., *Business research methods*, 9th ed. Boston, MA: McGraw-Hill, 2006.
- [9] Cortina, J.M, “What is coefficient alpha? An examination of theory and applications”, *Journal of Applied Psychology*, vol. 78, no. 1, pp. 98–104, 1993.
- [10] Schmitt, N., “Uses and abuses of coefficient alpha”, *Psychological Assessment*, vol. 8, no. 4, pp. 350–353, 1996.
- [11] Taro Yamane, *Statistics: An Introductory Analysis*, 3rd ed. New York: Harper and Row Publication, 1973.